

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2620/2021
25.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула, Слађане Накић Момировић, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Република ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат у ..., против туженог „Express Trans“ ДОО Нови Сад, са седиштем у Новом Саду, чији је пуномоћник Бојан Ристић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења о трошковима парничног поступка садржаног у ставу првом пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 274/21 од 28.06.2021. године, у седници одржаној 25.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија туженог изјављена против решења о трошковима парничног поступка садржаног у ставу првом пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 274/21 од 28.06.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против решења о трошковима парничног поступка садржаног у ставу првом пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 274/21 од 28.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1160/2018 од 15.10.2020. године, утврђена је вредност предмета спора у износу од 439.723,21 динара, те је делимично усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу, за период од 20.01.2017. до 31.05.2018. године, на име накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада, на име накнаде штете за неискоришћени годишњи одмор, на име разлике основне зараде, на име увећане зараде за рад на дан празника који је нерадни дан, на име увећане зараде по основу временаведеног на раду за сваку пуну годину рада остварену у радном односу код послодавца (минули рад), исплати износе ближе означене у изреци, све са законском затезном каматом од 06.08.2020. године до исплате, као и затезну камату обрачунату од доспелости до 05.08.2020. године у износима ближе означеним у изреци, док је одбијен тужбени захтев у делу затезне камате преко досуђених износа и тужбени захтев у делу којим је тражено да суд обавезе туженог да тужиоцу исплати неисплаћене дневнице за одлазак у иностранство. Истом пресудом, обавезан је тужилац да туженом накнади парничне трошкове у износу од 88.737,00 динара, у року од осам дана од дана достављања преписа пресуде, под претњом извршења и одбијен је захтев тужиоца за ослобађање од обавезе плаћања трошкова судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 274/21 од 28.06.2021. године, жалба тужиоца је делимично усвојена, а решење о трошковима поступка садржано у пресуди Основног суда у Новом Саду П1 1160/2018 од 15.10.2020. године преиначено на начин да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка, док је у преосталом делу жалба тужиоца одбијена, а жалба туженог одбијена и пресуда Основног суда у Новом Саду П1 1160/2018 од 15.10.2020. године у преосталом делу одлуке о тужбеном захтеву потврђена. Истом пресудом одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења о трошковима парничног поступка садржаног у ставу првом пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 274/21 од 28.06.2021. године, тужени је благовремено изјавио посебну ревизију у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18, 18/20) – у даљем тексту: ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је нашао да у овом случају нису испуњени услови да се дозволи посебна ревизија из члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права, а ревидент у ревизији указује на погрешну примену процесних одредаба ЗПП приликом доношења одлуке о трошковима парничног поступка.

Следом наведеног, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд није дозволио посебну ревизију, па је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 420. у вези са чланом 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Како се ревизијом туженог побија одлука о трошковима поступка, који не чине главни захтев, ревизија није дозвољена јер је изјављена против решења против кога се не може изјавити у смислу члана 420. ЗПП.

На основу члана 420. став 6. у вези са чланом 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић